

czi wordowali, so bych tu tešch sapocz. li
jene Bohu poslušne žiwjenje wesz.

Alle dnj ta poslenja Schtunda pschindze, so dyrbinny we naschej smertnej Strystnoszi a Biedženju teho Sswjedomnja, dnj nas Boži Njew a Hela postroži, wobstacž, a Trošcht a Pšewinjenje mjecz. praj mi, sčto pomha tebi tedom ta Wuciba Mojsafowa, dnj so runje swjeru po nej sadžeržat, a swjate žiwjenje wedt? Neje wjerno, ty dyrbisch posnacž a prajicž: Lubn Kneže Božo! hacž ja runje žadny Mandželstwa Lamar, Paduch a Mordar byt nešym, da šym ja tolla psched tobu nečyšny a polny Rjecha, tehodla pyttam a prošču teže, ty by chyt mi nadny a šmyelny bydž hewak dyrbu ja tešch pschischickich mojich dobrnych Skutkach sazwyblowacž, kaž tešch Dawit, Psalm: 143. v. 2. praj: Nekodž do Ssuda se šwojim Wortocžkom pscherožžadny žiwy neje prawy psched tobu. A we 130. Psalmi: Chzejšchli ty, Kneže, Rjechi pschizpicž Kneže, sčtu budže wobstacž?

Wot teho lasujemy jenu Historiju, in vitis Patrum, to je: We twch Pismach wot Wotzow: Jedny stary Pustownik (aby tajki, kiž so we Pustzinach hohrjedžerži) stejesche czi žyke Dny na jenem Mjestzi, pos bjehasche pschezo šwojej Worzi Nebjeskam, sdychowasche a storžesche. Jako pak jeho Sstuzomnizy jeho wopraschachu, sčto jemu je? wotmolwi won: Ach ja boni so tak jara psched Ssmiercju. Duž počachu jeho Sstuzomnizy jemu powedacž, kaž

ke sprazne žiwjenje won šwoje žiwce Dny wedt, a kak swjeru so po Božich Kasnjach sadžeržat bjesche, a mjenjach, jeho psches to trošchtowacž. Alle won prajesche: Ja praju wam, ja so jara boni. Ja šym so derje, kaž wy prajicže, swjeru po Božich Kasnjach sadžeržat, tolla pak tajku Bojosž wotbydž nemožu, pschetož ja wjem, so šu Bože Ssudženja wschitke hinajke, dnjli cžlowške Ssudženja.

Laj, ton je tak daleko pschischot, so je widžik, dnj te Schtundy a Ssynutowanja pschindu, kotrež teho Cžloweka psched Boha a jeho Ssudcjanu, a won počnje posnacž, so šu Bože Ssudny tak wotre, sprawne a cžesckfe, so tedom nascha Sswjatosž a dobre Skutki nicžo neplacža, a my psches te šame wobstacž nemožemy.

Tehodla, hacž runje ton Sakon dyrbi předowanu bydž, a my so we dobrnych Skutkach bes Pšestacža prožowaci, a po Božich Kasnjach stajnje sadžeržecž dyrbinny: Dnj pak tak daleko pschindze, so wumrecž dyrbinny, a nasche Sswjedomnje nas postroži, da dyrbinny recž, kaž tamny stary Wotz: Ach Božo! sčtu pomha njetko? Ton je tu tešch jedny wot tych hubenych, kaž tudy steji, ale won newje, cžohož so džeržecž dyrbi. Pschetož to jemu po brachnje, wot kotrehož ton Knes tudy praj: Tym Rudym budže to Ewangelion předowane. Won widži, a nima nicžo wjazn hacž ton Sakon ton pak wostaji jeho we cžesckim šrudnem Sswjedomnju,